

Titel: Tiltale og Domsforhandling for Underret i Sager, som paatales af Politimesteren.

Citation: "Tiltale og Domsforhandling for Underret i Sager, som paatales af Politimesteren.", i *1902/1903: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r13-shoot-chptrd1e25133/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: 1902/1903: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 974.

Er Tiltalte uden Forsvarer, skal Dommeren, foruden selv at undersøge, hvor vidt andre eller flere Oplysninger bør søges tilvejebragte, end Overanklageren har opgivet, give Tiltalte Lejlighed til for ham at fremkomme med sine mulige Begæringer vedrørende Sagens Forberedelse eller Fremsætte.

§ 975.

Afhørelsen af Vidner og Syns- eller Skønsmand kan altid overtages af Dommeren, naar han finder Grund hertil.

*Kapitel 86.***Tiltale og Domsforhandling for Underret i Sager, som paatales af Politimesteren.**

§ 976.

Tiltale rejses i Politisager i Almindelighed ved et af Politimesteren udfærdiget Anklageskrift, hvori Sigtedes Navn og hvad der ellers udkræves til hans nøjagtige Betegnelse anføres, og den formentlige Forseelse betegnes med saadan Angivelse af Tid, Sted og andre nærmere Omstændigheder, som maatte udkræves til Forholdets tilstrækkelige og tydelige Betegnelse, og med Anførelse af de Bestemmelser i Lov, Anordning eller Vedtægt, som antages at være overtraadte, og i Henhold til hvilke Straf antages ifalden.

Naar Sigtede er til Stede i Retten, og Politimesteren eller nogen paa hans Vegne der giver Møde, kan Tiltale med Dommerens Tilladelse rejses mundtlig til Retsbogen, og Sagen derefter straks foretages til Domsforhandling.

§ 977.

Antager Politimesteren, at Forseelsen ikke egner sig til højere Straf end en Bøde af ikke over 40 Kroner, kan han, i Stedet for straks i Overensstemmelse med § 978 at indlevere Anklageskriftet til Berømmelse af Sagens Foretagelse i Retten, lade det forkynde for Sigtede med en af ham givne Paategning om, at Sigtede, saafremt han vedgaar at have gjort sig skyldig i den Forseelse, hvorfor han sigtes, og ønsker saadan Afgørelse, kan erklære sig rede til, uden retslig Forfølgning, inden for en nærmere angiven Frist, der efter Omstændighederne af Politimesteren efter Begøring kan forlænges, at erlægge den af Politimesteren for dette Tilfælde angivne Bøde. Saadan Erklæring afgives enten ved Anklageskriftets Forkyndelse til den, som iværksætter denne, i hvilket Fald derom gøres Bemærkning paa Anklageskriftet, eller inden en Uge ved Meddelelse paa Politikontoret. Paa dette føres en særegen Protokol, hvori de i Medfør af det ovenanførte udfærdigede Anklageskrifter og de i Anledning af dem afgivne Erklæringer indføres.

Erlægges den vedtagne Bøde i rette Tid, eller afsønes den, bortfalder videre Forfølgning, og saadan Afgørelse har da i Tilfælde af Forseelsens Gentagelse lige Virkning med en Dom.

Gaar Sigtedes Erklæring ud paa, at han ikke vil afgøre Sagen paa den anførte Maade, eller hvis han overhovedet ikke afgiver nogen Erklæring, bliver Anklageskriftet med paategnet Bemærkning herom at indgive til Dommeren ligesom Anklageskrifterne i Sager, hvori Politimesteren ikke finder Grund til Anvendelse af denne Paragraf.

§ 978.

Naar Anklageskrift er indleveret, berammer Dommeren, for saa vidt han ikke finder, at Sagen straks maa afvises (§ 896), snarest muligt Tid og Sted for Sagens Foretagelse og lader Tiltalte tilsige med mindst Aftens Varsel; Forkyndelse af selve Anklageskriftet er ufornoden. Tilsigelsen affattes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 819, 2det Stykke, og skal særlig indeholde Bemærkning om, at Udeblivelse uden oplyst lovligt Forfald kan bevirke, at Tiltalte anses at vedgaa Forseelsen, eller efter Omstændighederne, at han vil blive anholdt.

Hvor vidt Vidner ogsaa straks skulle tilsiges eller andre Foranstaltninger til Bevisførelse træffes, beror paa Dommerens Bestemmelse. Meddelelse af Bevisfortegnelse finder ikke Sted. Under Tiltaltes Møde i Retten gives der ham fornøden Lejlighed til at opgive de Beviser, han paa sin Side maatte ønske førte.

§ 979.

Det er ikke til Hinder for Sagens Fremme, at ingen giver Møde paa Politimesterens Vegne; Dommeren afhører i dette Tilfælde dennes Vidner.

§ 980.

Udebliver Tiltalte uden oplyst lovligt Forfald, eller nægter han at afgive Forklaring, kan Retten, naar der ikke under Sagen er Spørgsmaal om højere Straf end Bøder, og Omstændighederne ikke findes at tale herimod, anse ham som vedgaaende Forseelsen og paakende Sagen uden videre Bevisførelse.

Naar der i en Sag, hvorunder der ikke er Spørgsmaal om højere Straf end Bøder, i Tiltaltes Sted møder en Person, der er forsynet med skriftlig Fuldmagt fra Tiltalte og er beredt paa at meddele de fornødne Oplysninger, kan Retten modtage den saaledes mødtes Forklaringer og Erklæringer og lægge dem til Grund, som om de vare afgivne af Tiltalte selv.

Skal der i et Tilfælde, hvor hverken Tiltalte eller en Forsvarer er mødt, afhøres Vidner, som ere indkaldte efter hans Begæring, foretages Afhørelsen af Dommeren.

§ 981.

Angaar Sagen en Lovovertrædelse, for hvilken der i Loven er hjemlet Straf af Bøde eller Konfiskation, kan Dommeren, naar han ikke finder Grund til at betvivle Tiltaltes Skyld, give Tiltalte Adgang til at se Sagen afgjort ved, at han vedtager at erlægge en nærmere bestemt Bøde eller at underkaste sig Konfiskation; Lovens Fastsættelse af Bødens Størrelse er herved ikke bindende. Vedtager Tiltalte den tilbudte Afgørelse, tilføres det fornødne herom Retsbogen. Saadan Afgørelse har i Henseende til Fuldbyrkelse og Gentagelsesvirkning samme Virkning som en Dom.

Er Politimesteren eller nogen paa hans Vegne mødt, skal der, inden der gives Tiltalte Adgang til at vedtage Straf, gives den saaledes mødte Lejlighed til at udtale sig om Straffens Størrelse.

§ 982.

Findes et Barn under 15 Aar skyldigt, men Forældrene eller de, som træde Barnet i deres Sted, erklære sig villige til at tildele Barnet en legemlig Revselse i

Hjemmet, kan Dommeren, naar han finder, at Omstændighederne tale derfor, afgøre Sagen i Henhold hertil uden at afsige Dom. Dommeren kan betinge Sagens Afgørelse paa denne Maade af, at Retselsen tildeles under Tilsyn af en ved Politiet ansat.

Er Politimesteren eller nogen paa hans Vegne nærværende, maa der forinden være givet ham Lejlighed til at udtale sig om Sagens Afgørelse paa denne Maade.

Om den stedfundne Afgørelse tilføres det fornødne Retsbogen.

§ 983.

Naar Dommeren finder, at Tiltalte er skyldig, men at Sagen efter Brødens Beskaffenhed, saasom navnlig i Tilfælde af første Gang begaaet ringe Forseelse, egnere sig til Afgørelse ved en Advarsel, er han berettiget til i Stedet for at afsige Dom at tildele Tiltalte en saadan Advarsel. Denne Afgørelsesmaade kan dog ikke finde Sted, saafremt Sigtede erklærer sig derimod og forlanger Dom i Sagen, og Dommen kan da ikke gaa ud paa Advarsel.

Om den trufne Afgørelse tilføres det fornødne Retsbogen.

§ 984.

Bøder paa 20 Kr. og derunder, som idømmes eller vedtages i de Sager, der omhandles i dette Kapitel, tilfælde uden for Kjøbenhavn Retskredsens Politikasse, og i Kjøbenhavn Fattiggassen for Stadsrettens Afdelinger for Straffesager.

For saa vidt ikke andet foran er bestemt eller følger af Forholdets Natur, skulle de Regler, der ifølge foregaaende Kapitel, særlig §§ 974 og 975, gælde for andre Underretssager, ogsaa komme til Anvendelse i de Sager, der omhandles i nærværende Kapitel.

Kapitel 87.

Behandlingen af Smaasager for Kommunedommer paa Landet.

§ 985.

De under Strafferetsplejen henhørende Sager, der efter § 45 indbringes for Kommunedommere paa Landet, foretages, behandles og paakendes efter de i § 446—§ 453 givne Regler. Tiltale kan iværksættes af Syssemanden eller af en under ham hørende Politimand eller af Sognefogeden i det Sogn, hvori Forseelsen er begaaet. Naar der i de sidst anførte Bestemmelser tales om Sagens Parter, forstås ved disse Bestemmelser Anvendelse her Tiltalemyndigheden paa den ene Side og Tiltalte paa den anden Side.